

ŽIVOTOPIS

Paní Milada Sedláčková, rozena Vaníčková se narodila na Nový rok, 1. ledna 1948 v Třebíči. Měla dva mladší bratry se kterými měla velmi dobrý vztah po celý život a byli jí vždy oporou. Její dětství nebylo šťastné- maminka ji a její bratry zanedbávala a nedávala jim dostatečnou mateřskou lásku. Její otec byl o 18 let starší než matka a matka byla ze sedmi dětí, paní Milada se domnívá, že jejich nešťastné manželství byl důvod k nedostatečné lásce matky pro její děti. Každý víkend a prázdniny trávila na venkově u její babičky a říká, že to jsou nejkrásnější vzpomínky na její dětství.

Chodila na dvouletou ekonomickou školu a až do důchodu měla jedno zaměstnání – švadlena.

Se svým životním partnerem se seznámila na vodě a vodáctví je provázelo po celý život. V devatenácti letech se provdala a odstěhovala se k rodičům manžela. Má dvě dcery – Danu a Zdenku. Dana žije ve Starči a už třináct let – od smrti manžela – paní Sedláčkové každý den volá. Zdenka žije v Šumperku a vždy paní Sedláčkovou bere na výlety a také jí často volá. S manželem se po nějakém čase přestěhovali do domu ve kterém žije dodnes. Koupila s manželem parcelu v Poušově, a tam spolu celý život stavěli a zkrášlovali jejich chatu a starali se o zahrádku. S bratry každý rok jezdily na dovolenou a procestovali během let mnoho cizích zemí. Má tři vnoučata- dva vnuky a jednu vnučku. O jejího nejstaršího vnuka, Jakuba, se musela starat ona, protože její dcera i její partner ještě studovali a soustředili se na jejich kariéru. Její milovaný Jakub se ale před čtyřmi lety po studiích přestěhoval do Anglie kvůli pracovním příležitostem a nyní je velmi úspěšný anesteziolog. Založil už také rodinu a Paní Sedláčková je 5 měsíců prababičkou malé Emilie. Druhý vnuk také odešel za prací do zahraničí, bydlí už několik let ve Vídni, ale i přesto ji docela často navštěvuje. Její vnučka žije v Třebíči a pracuje v nemocničním prostředí, stejně jako většina jejich rodiny. I přesto, že s matkou neměla dobrý vztah, tak se o ni na konci života starala a to jen dokazuje, že paní Sedláčková je dobrá člověk.

Před 13 lety jí zemřel manžel, což pro ni byla obrovská ztráta, o měsíc později jí zemřela její velmi blízká kamarádka a o další dva měsíce později jí zemřel její mladší bratr, o kterém říkala, že byl jako její druhé já. Ze smutku nemohla spát ani jíst. Bohužel od té doby trpí silnou cukrovkou a kvůli tomu už nemůže na dále chodit na túry, což byl její celoživotní koníček.

Říká, že proti smutku jí pomohl pouze čas a ostatním radí chovat se k ostatním tak, jak by chtěli aby se chovali k nim.

